



ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2020

Anna Colussi
Kesän katseita
Pima / Olari 2
Ohjaaja: Leena Rantanen

SISÄLLYS

Tekijästä.....	3
Inspiraatiosta.....	3
Teoksista.....	4
Prosessista.....	6
Paljon aiheita - mitä haluan maalata?.....	6
Haasteita.....	7
Reflektointia.....	8

TEKIJÄSTÄ

Olen 16-vuotias lukiolainen, ja olen ollut Espoon kuvataidekoulussa jo vuodesta 2012 lähtien. Kuvataide on aina kiinnostanut minua. Olen piirtänyt ja maalannut jo pienestä pitäen, mutta öljyväreillä työskentelin ensimmäisen kerran vasta muutama vuosi sitten. Siitä lähtien öljyvärit ovat kuitenkin olleet minulle ehkä tärkein materiaali, jolla työskentelen.



Maalaan ja piirrän jatkuvasti ihmisiä ja maisemia. Kasvonpiirteet, ilmeet ja ihmissuhteet kiinnostavat minua. Pyrin kuvaamaan näiden avulla tunnelmia ja luomaan maailmoja, joissa kuvaamillani henkilöillä on menneisyys ja tulevaisuus. Tämä vahva tarinallisuus on mukana lopputyössäni, ja sarjan maalauksia kannattaakin katsoa tarinana, jonka katsoja itse rakentaa. Mitä ääniä kuuluu? Puhaltaako tuuli, onko ilma kylmää vai lämmintä? Mitä tapahtuu kuvaamani tilanteen jälkeen?

INSPIRAATIOSTA

Suurin inspiraation lähde lopputyöhöni, kuvallisen ilmaisun kannalta, on ollut postimpressionistinen taidemaalari Paul Gauguin. Pidän etenkin hänen myöhemmistä töistään Tahitilta. Gauguin maalasi monissa töissään värejä niin kuin hän maailmaa tulkitsti, oman impressionsa pohjalta. Hänen töissään on hyvin lämmin värimaailma, joka vetoaa minuun. Lämpimät värit luovat aivan omanlaisensa tunnelman teokseen. Gauguinin tyyli on tyylitellyn realistinen. Omissa teoksissani on samankaltaista tyyliä.

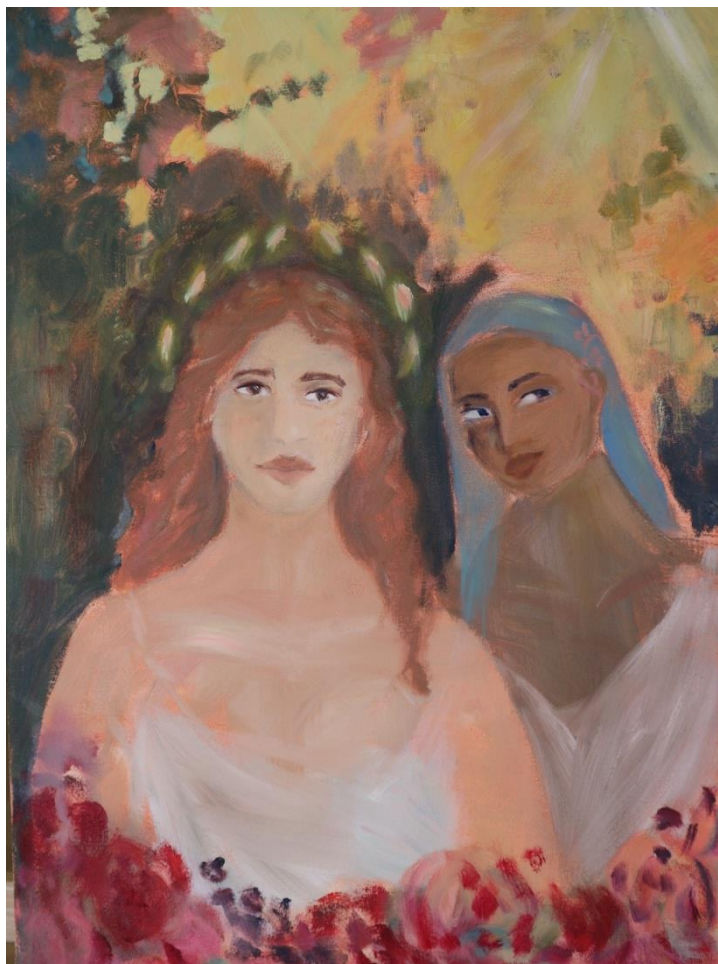
Inspiraatiota työn aiheeseen ja teemoihin olen saanut antiikin mytologiasta. Historia on aina kiinnostanut minua, mutta etenkin antiikin tarut ovat minua kiehtoneet. Maalauksissani on havaittavissa viitteitä tähän aikaan ja sen taruihin.

TEOKSISTA

Teossarjaani *Kesän katseita* kuuluu kolme öljyvärimaalausta (koko 46 cm x 65 cm).

Kuvaan niissä hetkiä ja salaisia katseita. Työni muodostavat sarjan, josta on havaittavissa kesän eri vaiheet. Kevät ja uusi alku, keskikesän hitaasti lipuvat päivät ja viimeisenä tuleva syksy ja sen mukana tuleva loppu. Vaikka minulla onkin hyvin vahva henkilökohtainen näkemys jokaisesta maalauksesta, haluan, että katsoja itse rakentaa omansa. Jokainen tulkitsee ilmeitä ja värejä erilailla.

Maailemankatsomuksemme, muistomme ja ennakkoluulomme ohjaavat meitä, kun tulkitsemme taidetta. Mielestäni mielenkiintoisimpia kysymyksiä taidetta katsoessa ovat; Mitä tunnen ja miksi? Mistä tämä muistuttaa minua vai muistuttaako mistään? Jokainen itse rakentaa käsityksensä siitä, mitä kuvassa on.



I. maalaus Kukkiva kevät

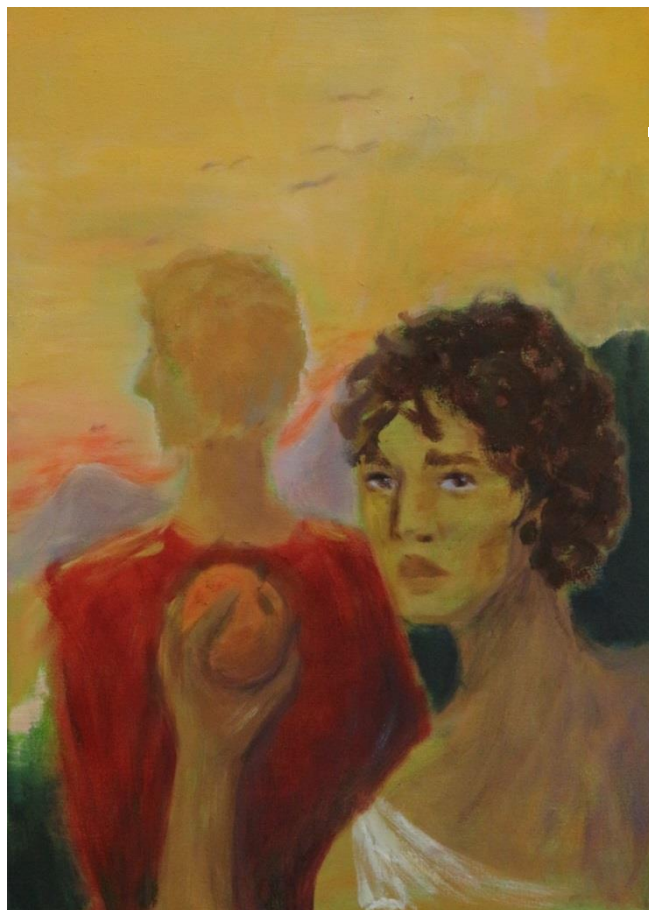
Kukkiva kevät -maalauksen tunnelma on rauhallinen ja hiljainen. Värit ovat heleitä ja aamuaurinko paistaa puiden latvusten läpi kirkkaana. Taustan oranssi kuultaa etualalla olevan naisen ihon läpi ja toimii vastapainona toisen naisen hiusten siniselle. Maalauksen syvyysvaikutelma syntyy taka-alalla olevasta naisesta ja tummemmasta taustasta hänen ympärillään. Luonto on vasta puhjennut kukkaan ja on kauneimmillaan. Etualalla oleva katsoo itsevarmana katsojaa, takana oleva vilkuilee sivulla. Heillä on yhteinen salaisuus, jonka vain he tietävät. Miksi toisella naisella on sepele? Mistä he tuntevat toisensa ja minkälainen heidän suhteensa on?

Unelias kesä -maalauksessa nainen seisoo metsänreunassa suojassa keskikesän porottavalta auringolta katsoen kaihoten merelle. Hetki on hiljainen lukuunottamatta hyönteisten surinaa ja lämpimän tuulen puhallusta. Omassa kuvitelmassani nainen on saarella vankina. Hän elää yltäkyläisyydessä, ikuisessa kesässä. Kuitenkin meri ja sen takainen maa vetää häntä puoleensa. Värit ovat voimakkaampia kuin ensimmäisessä maalauksessa ja punainen taustaväri hehkuu uudempien kerrosten läpi. Kukat hohtavat ja puunrunko on syvän ruskea.

Kolmannessa työssäni *Uhkaava syksy* tunnelma on muita maalauksia synkempi. Aurinko on laskemassa ja koko taivas hehkuu lämpimän keltaisena. Etualalla oleva mies katsoo katsojaa suoraan silmiin odottaen jotakin, ehkä kuolettavaa talvea? Varjo on kylmän sininen ja taivaalla näkyvät muuttolinnutkin ovat jo lähtemässä pois. Ruskeatukkaisella on kädessään hedelmä, ehkä viimeinen muisto kesästä ennen talvea. Taka-alalla seisova mies katsoo varmana kaukaisuuteen. Keitä miehet ovat ja minne he ovat menossa? Tietävätkö he itsekään?



II. maalaus Unelias kesä



III. maalaus Uhkaava syksy

PROSESSISTA

Paljon aiheita - mitä haluan maalata?

Minulla ei ollut valmista visiota, kun päätin tehdä lopputyön. Tiesin, että halusin maalata öljyväreillä, mutta aihetta ei ollut. Aloitin tekemään maalaus pohjia ennen kuin työn aihe oli minulle selvillä. Se onnistui, sillä tekniikan, maalausten määrän ja koon olin jo päättänyt. Sen takia aiheen pitkälinen miettiminen ei haitannut, tekemistä kuitenkin löytyi.

Aluksi pohdin, että maalaisin kaupunkimaisemia. Idea oli kiinnostava, mutta se ei tuntunut kuitenkaan omalta. Mietin myös kasvien ja luonnon maalaamista. Lopulta päädyin kuitenkin maalaamaan ihmisiä. Olen aina ollut kiinnostunut kuvaamaan ihmisiä, ja olen siinä luontainen aihe. Ihmisen kuvaamisessa minulle tärkeintä on tunteiden, tunnelmien ja kankaan taakse jääneiden tarinoiden kuvaaminen.

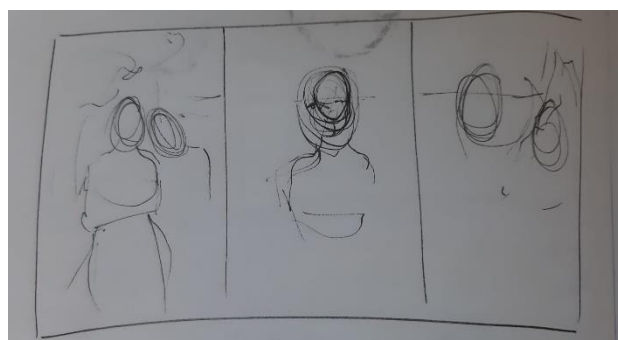
Minulle kehittyi ajatus maalata rajoja rikkoneita naisia, sekä historiallisia että myyttisiä. Tämä aihe kehittyi ajatukseksi maalata jollain tavalla normista poikkeavia antiikin hahmoja. Antiikin aika tarinoineen on kiehtonut minua pienestä pitäen ja koin, että aiheesta voisi saada paljon irti.



IV Alkuvaiheen suunnitelua



V Taustavärit maalattuina pohjille



VI Alkuvaiheen luonnoksia

Haasteita

Haastavinta oli sommittelu. Maalauspohjat olivat hyvin kapeita ja korkeita, joka vaikeutti sommittelua. Leveämpien ja isompien maalauspohjien kanssa olisi näin jälkikäteen katsottuna ollut helpompi työskennellä.

Ongelmia oli myös hahmojen staattisuuden kanssa. Asennot eivät vaikuttaneet luonnollisilta ja etenkin toinen maalaus tuntui olevan hyvin paikoillaan. Olin kuitenkin jo edennyt niin pitkälle sen maalaamisessa, etten voinut enää tehdä juuri mitään.



VII Työnteko on edistynyt! Ensimmäisiä maalikerroksia marraskuun alussa

Vaikeinta maalaamisessa on tietää, milloin maalaus on valmis. Jos jatkan, meneekö työ vain huonompaan suuntaan? Vai pitäisikö jatkaa vaan, ja yrittää saada maalaus näyttämään siltä miltä sen pitäisi näyttää omassa kuvitelmassa? Tuntuu, että joitakin asioita muutin ja vatvoin liian pitkään, toisia olisi pitänyt taas työstää enemmän. Osaltaan tämä jälkimmäinen johtui kuitenkin koronaviruksen takia perutuista tunteista.

Tein maalauksia samaan aikaan. Aloitin maalaamaan maalauksia siinä järjestyksessä, jossa ne ovat esillä, vasemmalta oikealle, ensimmäisestä kolmanteen. Toinen maalaus oli melkein valmis jo



marraskuussa, kun taas kolmannen maalauksen kanssa työskentelin aivan viimeiseen mahdolliseen kertaan asti. Tällainen työskentely aiheutti jonkin verran ongelmia. Opin ja kehityin prosessin aikana, ja ajatukseni muuttuivat viime metreille asti, mutta keskimmäinen maalaus oli jo valmis. Värimaailma aiheutti myös ongelmia. Ensimmäinen maalaus on lähimpänä alkuperäistä kuvitelmaani, värit ovat murrettuja ja maalauksessa on tiettyä läpikuultavuutta. Toisessa maalauksessa tätä läpikuultavuutta ei oikeastaan ole ja kolmannessa ei alkuperäisen kuvitelmani mukaan ollut murrettuja värejä. Töiden yhteneväisyyden kanssa oli siis ongelmia.

VIII Kolmas maalaus helmikuussa

REFLEKTOINTIA

Tavoitteenani oli kehittää maalaustekniikkaani, harjoitella valoa ja varjoa ja värisomittelua. Koen, että kehityin eniten värisomittelussa. Värien päättäminen kuhunkin maalaukseen oli vaikeaa, kun piti yhdistellä omia mielikuvia toimivaksi kokonaisuudeksi. Kukin maalaus on omanlaisensa, mutta silti värimaailma on yhtenäinen. Koetin ensimmäistä kertaa maalata maalausohjat akryyliväreillä, joiden päälle maalasin öljyväreillä. Tässä mielestäni onnistuin erittäin hyvin, ja vahvat taustavärit hehkuvat maalauksissa.

Maalaustekniikan kehittäminen ei minulle ollut kovin tietoista. Oppiminen tuli siinä sivussa, kun teki useiden kuukausien ajan keskittyneitä työskentelyä. Koen, että pitkäaikainen keskittynyt työskentely myös näytti minulle, millainen tekniikkani on.

Valon ja varjon kanssa olisin voinut tehdä enemmänkin töitä. Kontrasti olisi voinut olla voimakkaampi. Vahvemmat varjot ja valot olisivat antaneet töille ehkä enemmän sitä tunnelmaa, mitä hain. Koenkin oppineeni niistä kaikkein eniten koko prosessin aikana. Niiden merkitys tunnelman luomisessa on suuri ja ne liittyvät vahvasti väreihin. Etenkin kolmannessa maalauksessa valoa tuntuu olevan liian vähän. Sen sijaan ensimmäisessä ja toisessa varjot voisivat olla voimakkaampia.

Jos aloittaisin nyt tekemään uutta lopputyötä, suunnittelisin paremmin. Monilta sommitteluun liittyviltä vaikeuksilta olisin voinut helposti välttyä miettimällä pidempään ennen tekemistä. Hahmojen staattisuus, oudot asennot ja liian ahtaalta tuntuva tila olisi kaikki voitu välttää paremmalla suunnittelulla.



IX Työvälineitä ja värejä

Lopputyön tekeminen antoi minulle paljon. Sain rauhassa keskittyä työntekoon ja kokeilla uusia asioita. Kolmen maalauksen kanssa työskentely oli hauskaa ja opettavaista. Kokonaisuudessaan prosessi valotti minulle, minkälainen olen kuvantekijänä ja mistä pidän. Lopputyö oli suuri projekti, jonka ajan oppimiani asioita voin varmasti hyödyntää myöhemminkin. Osaan tunnistaa paremmin ne asiat, joissa tarvitsen harjoitusta ja haluan kehittyä.

Toisaalta opin myös paljon, mikä ei liity yhtä suoranaisesti kuvataiteeseen. Teen projekteja mieluiten yhdessä, enkä täysin yksin. Haluan jakaa ajatuksia ja saada kehitysehdotuksia paljon ja usein. Onneksi työtä teki samaan aikaan läheinen kaverini, se teki työskentelystä miellyttävää ja aina mielenkiintoista.

Lopputyö antoi minulle mahdollisuuden kehittää taitojani ja keskittyä juuri siihen, mihin haluan. Joskus työskentely oli raskasta, joskus helppoa. Olen iloinen, että päätin tehdä lopputyön, ja olen tyytyväinen töihini. Lopputyöprosessi antoi minulle paljon ja olen varma, että se antanut myös monelle muulle paljon.